

Rebelse eenden

Op dinsdagmiddag 30 november:

Nog onder de indruk van het melodietje van één van de waterspreeuwen (omgeving watermeertje aangesloten aan het betonkanaaltje bij de Oase) liep ik betonkanaal uit richting west.

Het verbaasde mij twee nog jonge vrouw wilde eend en een soepeend, die wat speels scharrelden in het water met wat gevallen blad of iets dergelijks. Hoewel speels...de snavel onrustig langs de schuine stenen helling. In de hellingstenen oever bevonden zich vele scheuren afgedekt met gebladerte. De wilde eend schudde met zijn snavel met iets. Het blijkt een pad te zijn. En jawel, het trachtte de pad in zijn keel te krijgen. Daar zal het wel in stikken, dacht ik. Het lukte de eend niet.

Maar haar maat soep/wilde eend rukte de prooi van haar af zelfs boven op de rug van maat wilde eend springend. En na lange tijd werkte het de arme pad (nogal groot van formaat) naar binnen.

En vervolgden de eenden het rebelse zoeken in de scheuren van de schuine oeverwand. Jawel...nog een pad. Het diertje liet nog een alarmkreetje na, zo uit zijn winterslaap getrokken. En na enige tijd werkte vrouw soepeend de pad naar binnen.

Twee grote padden in zijn buik...ik kon het even niet bevatten. Een aantal keren trachtte ik de toch best nog kleine formaat eenden weg te jagen, maar ze zochten onverbiddelijk verder...Had ik in mijn handen moeten klappen naar dit natuurlijke fenomeen...? Ik had echter medelijden met de padden die zomaar uit hun schuilwinterverblijven werden gerukt.

Mijn hart gaat uit naar vogels, maar amfibieën zijn mij even lief. En ik streef naar het behoud van beide en zo nog vele schepselen van de natuur.

In een oude natuurgids van Meulenhoff lees ik het voedsel van wilde eend : Waterplanten, insecten, larven, wormen, weekdieren....

Gemma Terpstra